

Až já budu bohatá - Zagorová, Hana

óóu...

Ááá..

Až já budu bohatá, najmu modrej dům,
spící tiše v zlatém kapradí,
tam chci modrej pokoj mít, bleděmodrej trůn,
záhon růží, branku s nízkou zdí.

Budem tam jen ty a já,
žádný hosty nebudeme zvat,
řeknu, jděte, páni, o dům dál,
jen můj milej může mě mít rád.
Řeknu, jděte, páni, o dům dál,
jen můj milej může mě mít rád.

Až já budu bohatá, tak si koupím loď,
k bílým břehům budu dálkou plout,
jenom tebe pozvu, pojď a mně doprovod,
každej druhej najde prázdněj kout.

Dřív než vesla cedrová
s vlnami si začnou něžně hrát,
řeknu, jděte, páni, o dům dál,
jen můj milej může mě mít rád.
Řeknu, jděte, páni, o dům dál,
jen můj milej může mě mít rád.

A že nejsem bohatá, nekoupím si nic,
žádnej dům, ba ani žádnou loď,
vlastně to tak nechvátá, když ti můžu říct,

zůstaň u mně a se mnou jen pojď.

Stejně tak všem ostatním,
co by chtěli o mé srdce stát,
řeknu, jděte, páni, o dům dál,
jen můj milej může mě mít rád.
Řeknu, jděte, páni, o dům dál,

jen můj milej může mě mít rád.
Řeknu, jděte, páni, o dům dál,
jen můj milej může mě mít rád.